

بەشی خەبات کردن و تیکۆشان

[kurdish – کوردى]

طارق حەسەن ھەممەوندی

پىّداچونەوەي: پشتىوان ساپىر عەزىز

2014 - 1435

IslamHouse.com

باب الجهاد في سبيل الله

« باللغة الكردية »

طارق حسن هموندي

مراجعة: بستيوان صابر عزيز

2014 - 1435

IslamHouse.com

بەشی خەبات کردن و تىكۆشان

الجِهَاد لە (جُهْد) وە وەرگىراوه، واتە: كۆشش كردن، دەوتىرىت (جَاهَدْ يُجَاهِدْ جَاهَادْ وَمُجَاهَدَةً). ئەگەر بە ھەموو توانايمەنە وە كۆشش بکات وە نارەحەتى بەرگرى كردن و جەنگ كردنى لەگەللى دا ھەلبگىرىت.

وە (جِهَاد) پىيى ناوتىرىت جىهادىكى راستەقينە مەگەرتەنها بۇ خوابىت و بۇ بەرز كردنە وە ناوى ئەنەنە و بەرز كردنە وە ئالاي بەرزى ئىسلامەتى بىت، و بۇ بەدەست ھىنانى رەزامەندى ئەنەنە، جا ھەر كەسىك بۇ بەدەست ھىنانى پەلەپايدى دونيايى بجهنگىت يان بۇ دەرخستنى ئازايەتى وچاونە ترسىتى خۆى يابۇ ھەرمەستىكى ترى دونيايى ئەنەنە هېچ پاداشتىكى بۇ نىيە لاي خواى گەورە لەبەر فەمۇودەكەن (أبو مُوسى) (خواى لى را زى بىت) كەوا فەرمۇوى: پىاۋىك ھات بولاي پىيغەمبەرى خوا (صلى) جا فەرمۇوى: كەسىك لەبەر دەست كەوت دەجەنگىت، و بەدەست كەسىك لەبەر ناونە شوھەت دەجەنگىت و كەسىك لەبەر ئەنەنە شويىنى دياربىت دەجەنگىت، جا ئەمانە كاميان لەپىنناوى خوا دايە؟

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی) فه‌رمووی: ((مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللهِ هِيَ
الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَيِّلِ اللهِ)) واته: ئه‌وهی بجهنگیت بو ئه‌وهی ووشه‌ی
خوا به‌رزبیت‌هه وه ئه‌وه له‌پیناوی خوادایه [رواه البخاری
لرقم /٢٨١٠] و مسلم (١٥١٢/٣) (١٩٠٤) وغيره‌ما.

خوا گهوره له‌زور ئایه‌تى قورئان دا فه‌رمان ده‌کات به
(جِهاد) کردن به نهفس و به‌مال لهوانه خوا گهوره له
سوره‌تى [التوبه :٤١] دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْفِرُوا حَفَافًا وَثَقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفَسِكُمْ فِي سَيِّلِ اللهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
واته: راپه‌رن بو جیهاد به‌سووک و قورستانه‌وه، وه جیهاد
بکهن له‌پیناوی خوا گهوره‌دا به مال و گیانتان، ئه‌وه بو
ئیوه چاکتره ئه‌گهر بزانن. وه له‌ئایه‌تى (٣٨) ی هه‌مان
سوره‌ت دا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَالَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ إِنْفِرُوا
فِي سَيِّلِ اللهِ أَثَقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ، أَرَضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ واته: ئه‌هی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان
ھیناوه، ئه‌وه بوچی کاتیک پیتانا بووتریت راپه‌رن له‌پیناوی
خوادا خوتان له‌ش قورس ده‌که‌نه‌وه به‌ره و زه‌وی، ئایه به
زیانی دونیا رازی بونه له‌جیاتی قیامه‌ت، ده‌بزانن که‌وا

خۆشى و راپواردىنى ژيانى دونيا بەرانبەر قيامەت دا ھەر زۆر كەمە.

وھ فەرمۇودەيشمان لەم بارھىيە وھ زۆرە، لەوانە فەرمۇودەكەى (أنس) (خواى لى راپازى بىت) كەوا پېغەمبەرى خوا (صلى) فەرمۇوى: ((جَاهِدُوا إِلَيْهِ الْمُشْرِكُونَ يَا مَوَالِكُمْ وَأَنفُسُكُمْ وَأَلْيَتِكُمْ)) واتە: جىهادى كافران و ھاوهەل بىر يار دەرەكان بىكەن بەمال و نەفس و زمانitan [رواه ابوداود (٢/٤٥٠) رقم] و النسائي (رقم ٣٠٩٦) وهو حديث صحيح بىر وانە صحىح الجامع (٣٠٩٠).

وھ فەرمۇودەز زۆريش ھەيە بەلگەيە لەسەر ئەوهى كەوا جىهاد كردن لە ئومىمەتى ئىسلام دا بەردەۋامە تا قيامەت، لەوانە فەرمۇودەكەى (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوايان لى راپازى بىت) كەوا پېغەمبەرى خوا (صلى) فەرمۇوى: ((الْأَنْزَالُ طَائِفَةٌ مِّنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَيَنْزَلُ عِيسَى إِبْنُ مَرْيَمَ فَيَقُولُ أَمِيرُهُمْ: تَعَالَى صَلَّى لَنَا فَيَقُولُ: لَا إِنَّ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ أَمْرَاءَ تَكْرِمَةُ اللَّهِ لِهِنَّ الْأَمْمَةُ)) واتە: بەردەۋام دەستەيەك لە ئومىمەتكەم دەجەنگن لەسەر حەقىن دىارن تا رۆزى قيامەت، جا (عيسى بن مریم) دا

دەبەزىت و فەرماندەكەيان پىيى دەلى: وەرە پېش نويىشىمان بکە، ئەوپىش دەفەرمۇئى: نەو، بەراستى ئىۋەنەندىكتان فەرماندەن بەسەر ھەندىيەتى ترتانەوە رىزىيەتى خوايى بۆئەم ئۆممەتە [رواه مسلم (لە رقم ۱۹۲۳) وغىرىپە برەوانە السلسەلە الصحىحة (۱۹۶۰) وصحىح الجامع (۷۲۹۳)].

وە تىيىكۆشەران (مجاھىدىن) پلهىيەكى زۆر بەرزىيان ھەيە لاي خواي گەورە:

لەم بارەيشەوە فەرمۇودە زۆرە لەوانە فەرمۇدەكەى (أَبُو هُرَيْرَة) (خوايلى رازى بىت) كەوا پېغەمبەرى خوا (صلى) فەرمۇوى: ((مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَصَامَ رَمَضَانَ، كَانَ حَقَّاً عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا)) واتە: هەركەسىك باوهەرى ھىينا بەخواو بە پېغەمبەرەكەيشى و نويىشى كرد و رۆژووى رەمەزانى گرت، ئەوھە خواي گەورە پىيوىستى كردۇ لەسەر خۆى كەوا بىخاتە بەھەشتەوە، ئىتىز جىهادى لەپىناوى خوادا كىرىبىت يان دانشتوبىت لەو زەھىيە كە تىيىدا لە دايىك بۇوه. ووتىيان: ئەى مىزدە بەخەلڭى نەدەين؟ فەرمۇوى ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةً دَرَجَةً أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ

فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ ، فَإِنَّهُ أَوْسَطَ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجُرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ) وَاتَّهُ : بَيْكُومَانَ لَهُ بَهْهَشْتَ دَا سَهَدْ پَلَهُ هَهِيَهُ خَوَى گَهُورَهُ بَوْ تِيكُوشَهَرَانَ لَهُ پِيَنَاوِي خَوَى دَا ئَامَادَهِيَ كَرْدَوَوَهُ ، نِيَوانِيَ هَهِرَ پَلَهِيَهِكَ بَوْ پَلَهِيَهِكِيَ تَرَوَهِ كَوْ نِيَوانِي ئَاسَمَانَ وَزَهَويَهِ ، جَاهَهَگَهِرَ دَاوَاتَانَ لَهُخَوَى گَهُورَهُ كَرَدَ ئَهُوهُ دَاوَايَ فَيرَدَهُوَسِيَ لَى بَكَهِنَ ، كَهُ نَاوِرَاستِيَ بَهْهَشْتَهُ وَ سَهَرَهُوهِيَ بَهْهَشْتَهُ ، وَهُ سَهَرَهُوهِيَ ئَهُويَشَ عَهْرَشِيَ خَوَى گَهُورَهِيهِ ، وَهُ لَهُويَهُ رَوَوبَارَهُكَانِيَ بَهْهَشْتَهُهَلَدَهُ قَوْلِي [رواه البخارى (٦/ رقم ٢٧٩٠)].

وَهُ فَهَرَمُودَهُكَهِيَ تَرَى (أَبُو هَرَيْرَه) كَهُوا بَيْغَهُمَبَهِرِيَ خَوَا (صَلَى) فَهَرَمُوُيَ : ((مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَيِّلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَائِمِ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يُفْرُّ مِنْ صِيَامٍ وَلَا صَلَاةً حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَيِّلِ اللَّهِ)) وَاتَّهُ نَمُونَهِيَ ئَهُوكَهِسَهِيَ لَهُپِيَنَاوِي خَوَى گَهُورَهَدا جَيَهَادَ دَهَكَاتَ وَهُوكَ نَمُونَهِيَ كَهُسِيَّكَهِ بَهْرَوْزَ بَهْرَوْزَهُوَ بَيْتَ وَبَهْ شَهَويَشَ شَهَوْ نَوِيَّشِيَ بَكَاتَ وَقَوْرَئَانَ بَخَوِيَّنِيَّتَ ، تَوَوْشِيَ هِيجَ خَاوِيَ وَ سَارِديَّهِكَهِ نَهَبَيَّتَ لَهُ رَوْزَهُوَ گَرْتَنَ وَ نَوِيَّشَ كَرْدَنَ دَا ، تَا تِيكُوشَهَرَ لَهُپِيَنَاوِي خَوا دَهَگَهِريَّتَهُوهُ [رواه مَسْلِمٌ (١٤٩٨/١٨٧٨) والترمذى (٣/٨٨/١٦٦٩)].

و ه فه رموده که‌ی (أنسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لى رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی) فه رمومی: ((الْغَدْوَةُ فِي سَبِيلٍ أَوْ رَوْحَةُ حَيْرٍ مِنَ الدُّنْيَا وَ مَافِيهَا)) واته: ده رچونیک له پیناوی خوای گهوره بو جیهاد کردن یا گه رانه‌وهیه له جیهاد کردن لای خوای گهوره چاکتره له دونیا و ئه‌ویشی تییدایه‌تی [رواہ البخاری رقم/۲۷۹۲) و مسلم (۱۴۹۹/۳) (۱۸۸۰].

سه رچاوه نیوخته‌ی فیقهی شه ریعه‌ت.